

[Aksel Larsen.]

end enfamiliehuse er det lige så groft. Der er ingen som helst tvivl om, at for enfamiliehuse er det i allerhøjeste grad på grund af den frie adgang til obligationsudstedelse og Nationalbankens pengeudpumpning, at priserne og værdierne steg så meget, at jordpriserne røg sådan i vejret, at byggepriserne blev så meget større — også på grund af den uheldige skattelovgivning, vi har. Det er da ikke noget, hvorom denne regering kan sige: det klarer vi frisag for ved at henvise til, at jordlovene strandede i sin tid.

Hvad angår afskrivningsannoncerne fra disse spekulanter, der påstår, at de er redere, siger ministeren, at han er lige så forarget som jeg, og at det er vi alle sammen. Men så demonstrerer han, at han i hvert fald er i stand til at leve op til det, Rousseau sagde om en skarpsindig modstander. Han siger nemlig: men herre gud, Aksel Larsen vil da vel ikke ødelægge rederierhvervet og skibsbygningsindustrien herhjemme? Ja, på den måde kan det altså også gøres. Dette BEWA-rederi vil have bygget 6 shelterdækere i Tyskland; det skal nok gavne skibsværfterne i Danmark, at de gør det. Nej, den slags argumenter duer ikke, når man vil afvise en virkelig revision af afskrivningslovgivningen. Men når statsministeren straks finder undskyldninger, tyder det ikke på, at han har ment det særlig alvorligt, når han stillede en revision af afskrivningslovgivningen i udsigt.

En detalje til: Aksel Larsen har forlangt, at regeringen skulle være kommet til folketinget og ikke være gået til organisationerne, og det er forbløffende, når Aksel Larsen dog ellers er modstander af, at folketinget blander sig i organisationsforhold. Nej, hr. statsministeren ved da formodentlig, at tjenestemændenes lønninger og arbejdsforhold er noget, der afgøres af folketinget. Er det så ikke rimeligt, at vi får det herind? Det kan vel ikke være undgået statsministerens opmærksomhed, at det, jeg har talt for, er, at selve regeringens økonomiske politik som helhed burde være fremlagt i folketinget. Jeg brugte endda udtrykket „en helhedsløsning“. Nu vil ministeren snævre det ind til, at jeg kun havde talt om overenskomstforhandlingerne på det private arbejdsmarked, som regeringen jo i øvrigt også blander sig i. Vi må vel have lov til at tale om det, rege-

ringen blander sig i, den skal da formelt være ansvarlig over for folketinget.

Ja, jeg kunne godt komme med lidt flere bemærkninger til statsministeren, men først vil jeg have lov til at sige, at jeg ikke giver ret meget for de ordførere, der har været så kede af eller forargede over, at vi nægtede at deltage i 21 mands udvalgets forhandlinger, så længe regeringen står fast på sit såkaldte oplæg. Det er endda sådan, at hr. Niels Helveg Petersen er bange for, at det skal bevirke, at vi også går ud af markedsudvalg, finansudvalg, og jeg ved ikke hvilke andre udvalg. Jeg ved ikke, hvorfor vi skulle gøre det. Han er endda bange for, at hvis der bliver nedsat et udvalg til behandling af et af vore lovforslag, vil vi ikke møde dér. Jeg tillader mig at gøre hr. Niels Helveg Petersen opmærksom på, at der ingen forslag ligger til behandling i 21 mands udvalget. Regeringen er ikke kommet med noget.

Jeg tillader mig at gøre hr. Per Hækkerup opmærksom på, at det er fuldstændig rigtigt, at jeg dengang sagde, at det havde været rigtigere af socialdemokratiet at fremsætte sine forslag i folketinget, kræve folketinget indkaldt eller i det mindste kræve 21 mands udvalget indkaldt i stedet for at gå til privat forhandling med regeringen. Nu har vi 21 mands udvalget, men har vi forhandlet socialdemokratiets forslag i 21 mands udvalget? Nej, det har vi ikke. Regeringen har ikke været interesseret i andet end at give nogle mere eller mindre spagfærdige redegørelser i 21 mands udvalget. Nogen forhandling har der overhovedet ikke været.

Hr. Per Hækkerup synes at mene, at det var en forfærdelig taktisk brøler at gå ud af det udvalg, men så bliver han modsagt af hr. Anker Jørgensen, som siger: det var godt, vi fik denne debat, for nu er det da endelig lykkedes os at få lagt kort på bordet, som vi ikke kunne få på bordet i 21 mands udvalget. Nej, det er det, der er sagen, det kunne vi ikke få. Forhandlingerne var nytteløse, eller, som hr. Erling Dinesen har sagt til Aktuelt i går, det var skinforhandling.

Hr. Per Hækkerup er af den mening, at debatten her har været nytteløs, den skulle vi slet ikke have haft, den skal kun skjule SFs taktiske fejltagelser. Heroverfor står hr.